

இனம்

இனம் இதைக் கேட்கும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com

editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல்

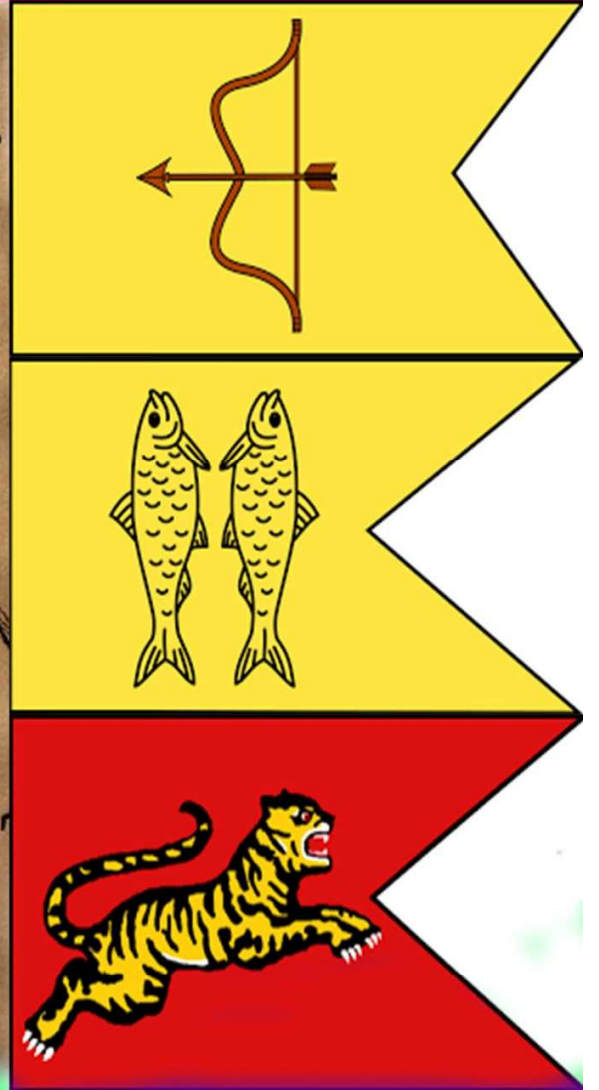
International E-Journal of Tamil Studies

UAN:TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணிணிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:4 இதழ்:15 நவம்பர் 2018

Vol.4 Issue:15 November 2018

**த.சத்தியராஜ்
ச.இராமலட்சுமி
ப.கிருஷ்ணமூர்த்தி
சி.சாவித்ரி
சு.பேச்சியம்மாள்
மு.ஜெகதீசன்
கி.சங்கரநாராயணன்**

**இரா.இராமகுமார்
க.பாலாஜி
தி.நிரஞ்சனி
கி.ஜெகதீசன்**

**ரா.தக்ஷஷாயினி
ஜி.பால்ராஜ்
பா.கவிதா**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
*An Internationally Refereed e_ Journal of
Tamil Studies*

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்மூர்த்தி
முனைவர் த.சத்தியராஜ்

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் எசு.கை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (நஞ்சாவூர்)
திரு சு.புந்தந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

பாண்டிய நாடும் மரபிலக்கண உருவாக்கங்களும்
Pāndiyā's kingdom vastly introduced cause of authentic
grammars

த.சத்தியராஜ் | 4

நற்றிணையில் சமுதாயச் சூழலும் தொழில் மாந்தரும்
Social environment and occupation in Nattirina

முனைவர் ச.இராமலட்சுமி | 12

மருதனிளநாகனார் பாடல்கள் காட்டும்
பண்டைய வழியாட்டு முறைகள்
Ancient religious rituals and performance through the
marutaṇṇiṇākaṇ songs

முனைவர் ப.கிருஷ்ணமூர்த்தி | 17

ஒப்பீட்டு நோக்கில் திருக்குறளும் சுமதி சதகமும்
A comparative study of Thirukkural and
Sumathisadagam

முனைவர் சி.சாவித்ரி | 23

சங்க இலக்கியத்தில் உரல், உலக்கையின் பயன்பாடு
Mortar and pestle are still employed in parts of Tamil
Classical Literature.

முனைவர் சு.பேச்சியம்மாள் | 40

ஐங்குறுநூற்று மருதத்திணைப் பாடல்களில்
பாத்தமை ஒழுக்கம் மறுத்தல்
Ainkurunuru Maruthathinai Paadalkalil Parathamai
Olukkam Maruthal

முனைவர் மு.ஜெகதீசன் | 49

வினாய் பெயர்கள்: இலக்கணிகளின் பார்வைகளும்
பதிவுகளும்
Interrogative Nouns: Grammarian's Perspectives and
Observations

முனைவர் கி.சங்கர நாராயணன் | 64

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

**சமூக வரலாற்றும் மின்புலத்தில் பாண்டிய நாட்டு
நீரியல் மேலாண்மை இனக்குழுக்கள்
(மள்ளர் - மடையர் - மடைச்சியர்)**

**SOCIO-HISTORICAL BACK GROUND OF WATER RESOURCE
MANAGEMENT TRIBES IN THE LAND OF KING PANDIAS
[Mallar-Madaiyar-Madichiyar]**

முனைவர் க. பாலாஜி | 75

**சமயங்கள் கூறும் விலங்குகளின் தெய்வீகத்
தன்மைகளும், மீறப்படும் விதங்களும் - விலங்குரிமை
ஒழுக்கவியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு
Divine characteristics of the animals, and the breach of
the animals - a study based on animal ethics**

திரவியராசா நிரஞ்சினி | 86

**நாட்டுக்கோழி வணிகக்கோழியான வரலாறு
Transformed the Jungle fowl into today's commercial
chicken**

முனைவர் கி.ஜெகதீசன் | 97

**விவேகானந்தரின் ஆளுமை பற்றிய சிந்தனைகள்:
ஒரு மெய்யியல் ஆய்வு
The thought of the personality by Viveganandar: A
Philosophical Approach**

தக்ஷஷாயினி ராஜேந்திரன் | 101

**கிராமியக்கலைகளின் மறைவினால்
இன்றைய சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்
In present society to the problems faced by the
disappearance village art**

இளஞ்சைவப்புலவர் ஜி.பால்ராஜ் | 112

நூல் மதிப்பீடு

**தமிழனின் தத்துவம் திருக்குறள் அறம்
(பொருளும் விளக்கமும்)
பரிமேலழகர் இங்கே திருத்தப்படுகிறார்
Unspecific: The philosophy of Tamil is the Thirukkural
Charity (Meaning and explanation) Parimelazhakar is
edited here**

முனைவர் பா.கவிதா | 120

...

தற்கால இலக்கியம்

**மனதை மயக்கும் தாலாட்டு
Mind-blowing roller**

முனைவர் இரா.இராமகுமார் | 69

சங்க இலக்கியத்தில் உரல், உலக்கையின் பயன்பாடு

Mortar and pestle are still employed in parts of Tamil Classical Literature

முனைவர் சு.பேச்சியம்மாள்

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி, spetchi29@gmail.com

Abstract: The peripheral world around us is meaningful for our everyday life with numerous innumerable contaminations with us. This means that there is no "world without material". How is this article written under the title "Furnace and Crane in Sangam Literature"? How are the fiberglass factories produced? What are they used for? That is to understand both the old and the living people's lives.

Keywords: Sangam Literature, fiberglass factories, உரல், உலக்கை

முன்னுரை

பண்பாடு என்பது பண்படுத்தல் என்ற சொல்லிலிருந்து தோன்றிய வழக்காகும். மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் பண்பாடு என்பது மறைந்திருக்கிறது. அது அனிச்சைச் செயலாக, தத்தமக்கான சூழ்நிலை ஏற்படும்போது, மனிதரிடமிருந்து தானே வெளிப்படுகிறது. இப்பண்பாடு ஒவ்வொரு இனம், சமூகம், மொழி சார்ந்து சில சிறப்புப் பண்புகளைக் கொண்டு அமைகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டினைப் பல வழிகளில் தெரிந்து கொள்ளலாம். மக்களிடம் மேற்கொள்ளப்படும் களப்பணி, கல்வெட்டுகள், அரசு ஆவணங்கள், இலக்கியங்கள், தொல்லியல் ஆய்வுகளின் மூலம் கிடைக்கும் புழங்குபொருட்கள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சமூகப் பண்பாட்டினைக் கட்டமைக்க முடியும். அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வரும் புழங்குபொருட்களான உரலையும் உலக்கையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்ககாலப் பண்பாட்டினைக் கட்டமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு அமைகின்றது இக்கட்டுரை. இப்பொருள்சார் பண்பாட்டின் மூலம் சங்க இலக்கியத்தில் உரலும் உலக்கையும் என்ற புழங்குபொருட்கள் எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன? எவ்வாறு எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்ற இரண்டு நிலைகளைப் புரிந்துகொண்டால் புழங்குபொருள் பண்பாட்டை முழுவதுமாகப் புரிந்துகொள்ள இயலும் என்ற நோக்கில் இக்கட்டுரை அமையப் பெற்றுள்ளது.

பொருள்சார் பண்பாடு

பொருள்சார் பண்பாட்டில் முதன்மை பெறுபவை புழங்குபொருட்களாகும். பொருட்களைக் கொண்டு மீட்டெடுக்கப்படும் மக்களின் பண்பாட்டை வெளிக்கொண்டுவர முடியும். அத்தகைய பண்பாடே பொருள்சார் பண்பாடாகும். பண்பாட்டைப் பொருள்சார் பண்பாடு(Material Culture), பொருள்சாராப் பண்பாடு(Nomaterial Culture) என்று இருவகைகளாகப் பிரிக்கின்றனர். மக்கள்

அவரவர் தேவைகளுக்காகச் செய்துகொள்ளும் அனைத்து வகையான பயன்பாட்டுப் பொருட்களும் பொருள்சார் பண்பாட்டில் அடங்கும். இயந்திரங்கள், கருவிகள், மரச்சாமான்கள், வீட்டுப்பொருட்கள், உடைகள், அணிகலன்கள், அலங்காரப் பொருட்கள், கலைப்பொருட்கள், வழிபாட்டுப் பொருட்கள், கட்டடங்கள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், சாலைகள், வேளாண் நிலங்கள், எழுதுகோல், அழகுப் பொருட்கள், போர்க்கருவிகள் போன்ற எண்ணற்ற பொருட்கள் பொருள்சார் பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவை. ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்த பொருட்கள் அதற்கென்று பொருளையும் பயன்பாட்டையும் நிலையாகக் கொண்டு அப்பண்பாட்டிலேயே நிலைபெற்றிருக்கும்.

பொருள்சார் பண்பாட்டில் இடம்பெறும் அனைத்துப் பொருட்களும் புழங்கு பொருட்களேயாகும். புழங்குபொருட்கள் என்பவை மனித வாழ்வோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவை. காலமாற்றத்திற்கேற்பப் புழங்குபொருட்களை மாற்றி வடிவமைத்துக் கொள்கிறோம். இவ்வாறு மாற்றுவது புழங்குபொருட்களை மட்டுமல்ல அதனூடே வளரும் பண்பாட்டையும் சேர்த்துத்தான் மாற்றி உருவாக்குகிறோம்.

புழங்குபொருட்கள் மனிதன் தேவைக்காக மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டவை. எனவே, பண்பாட்டில் பொருளின் தேவை நீடிக்கும் வரை பொருளும் பண்பாட்டிலேயே நிலைத்திருக்கும். எனவே புழங்குபொருளையும் பண்பாட்டையும் தனித்தனியே பிரித்தறிவது கடினம். ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களைப் போன்று பொருளும் பண்பாடும் அமைகின்றன. புழங்குபொருட்கள் மீது மனிதன் தன் கருத்துகள், விழுமியங்கள், மதிப்பீடுகள் இவற்றை ஏற்றிப் பார்க்கும்போது பொருள் பண்பாடு சார்ந்ததாக மாற்றம் பெறுகிறது. இப்புழங்குபொருட்களைச் சாதாரண நாட்களில் ஒரு பயன்பாட்டிலும், சடங்கியல் சூழலில் வேறொரு பயன்பாட்டிலும் கையாளுகின்றனர். சான்றாக, மஞ்சள் கயிறு என்பது கையில் கட்டும்போது காப்புக் கயிறாகவும் கழுத்தில் அணியும்போது தாலி என்றும் பயன்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதற்கு மிகச் சுருங்கிய விளக்கமாக பக்தவத்சலபாரதி பண்பாட்டின் கண்ணாடியாக விளங்குபவையே புழங்குபொருட்கள் என்று கூறுகின்றார்.

ஆதிகால மனிதன் முதன்முதலில் கல்லைக் கொண்டு தனக்குத் தேவையான பொருள்களைச் செய்து கொண்டான். கல்லைத் தொடர்ந்து இயற்கை சார்ந்த பொருட்களைப் பழக்கப்படுத்தினான். முக்கியமாக மரங்களை அறுத்துப் புழங்குபொருட்கள் செய்ய ஆரம்பித்தான். இக்காலத்தைத்தான் ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் கற்காலம் என்றார்கள். சிந்துசமவெளி மக்களிடம் உரல், தண்ணீர் தெளிக்கும் பாத்திரங்கள் குவளைகள் அனைத்துமே மரங்களால் இருந்துள்ளன.

உரலின் அமைப்பு

கேழற்பன்றி உரல் போலும் தலையுடையது (புறம்.152,3-4) யானை உரல் போன்ற கால்களை உடையது (பதி.43,3-4, குறு.232,4, கலி.13-6) என்று உரலின் அமைப்பு சங்க இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலில் சிறிய உரல், பெரிய உரல் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளதை “சிறிய உரல் பிடியின் முழந்தானை ஒக்கும்” (பெரு.53,54) என்று கூறுகிறது.

பாறை உரல்

குறிஞ்சி நிலத்தில் புலியைக் கொன்ற யானையின் மருப்பினாலும் சந்தன மரத்தினாலும் செய்த உலக்கையால் ஐவனத்தைப் பாரையாகிய உரலிலே இட்டுத் தலைவியும் தோழியும் குற்றியுள்ளனர்(கலி.43,2-4). கதிரைப் பாறைகளில் குவித்து வைத்ததோடு குழி அமைத்துக் குற்றியுள்ளனர்.

சந்தன மர உரல்

குறிஞ்சிக்கலியில் தலைவி தினைப்புனத்தில் முற்றித் தாழ்ந்த கதிரை உருவி சந்தனமரத்தால் செய்யப்பெற்ற உரலிலே பெய்து, யானைக்கொம்பால் ஆன உலக்கையை என்னிடத்தும், நின்னிடத்தும் உயர்த்திக் குற்றிநின்று மருந்தில்லாத நோயைச் செய்தவனுடைய பயன் தருகின்ற மலையை வாழ்த்தி நாம் நம் கருத்திற்கு வேண்டியவாறெல்லாம் அழைத்துப் பாடக் கடவோம் என்று தோழியுடன் உடன்பட்டாள். அக்காலத்தில் உலக்கைப்பாட்டுப் பாடும் வழக்கம் இருந்ததையும், சந்தன உரல், தந்தம் உலக்கை பயன்படுத்தப் பெற்றமையும் இவ்விலக்கியம் சான்று பகர்கின்றது. இதனை “*முகைவளர் சாந்துரல் முத்தார் மருப்பின்*

வகைசால் உலக்கை வயின்வயின் ஓச்சிப்” (68)

எனும் அடிகள் அக்காலத்தில் உரல் உலக்கை எப்பொருட்களால் பயன்படுத்தப் பெற்றது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன.

நில உரல்

முல்லை நிலத்தில் வன்புல இருக்கையில் மன்றத்தின் விளாமரத்தின் நிழலுடைய முற்றத்தில் தோண்டிய நிலவுரலில் புல்லரிசியைச் சொரிந்து வயிரம் பாய்ந்த (பொன்னால்) உலக்கையால் குற்றி வாய்முறிந்த பாணையே இழந்த அடுப்பில் வைத்து ஆக்கிய சோற்றை வாடிய ஊன் புழுக்கலோடு தேக்கிலையில் குவித்து உண்ட பதிவைக் காணலாம். முல்லை நில மக்கள் முற்றத்தில் தோண்டப்பட்ட நில உரலில் தானியங்களைக் குற்றியுள்ளனர். சங்க காலத்தில் முல்லை நில மக்கள் நில உரலையும், குறிஞ்சி நில மக்கள் பாறை உரல், சந்தனமர உரலையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதைப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

உரலில் இடிக்கப்பட்ட பொருட்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் உரலில் இடிக்கப்பட்ட பொருள்கள் வெண்ணெல், அவல் (பதி.29,1-2), தினை (புறம்.328,3), அரிசி (அகம்.393,5-11), ஐவனநெல் (கலி.43.1-7),(புறம்.159,15-19), மூங்கில் நெல் (கலி.41.1-4), மிளகு (பதி.41.20-21), எறும்பு ஈட்டிய நெல் (பெரு.95,97,100), வயலில் விளைந்த நெற்கதிர், வரகரிசி (அகம்.393.3.8-11), பசிய அவல் (குறுந்.238.1-3), புல்லரிசி (பெரு.94-97), முற்றி தாழ்ந்த தினைக் கதிர் (கலி.40.3-7), உலர்ந்ததினை (புறம்.333.9-13), தோரை நெல் (மது.286-288), வரகு (373), மிளகு (பதி.20,21), குறிஞ்சி நில பாறை உரலில், உலர்ந்த வரகு, அவல் தினை, தோரைநெல், கடுகு, ஐவன நெல், மலைநெல், இடித்து

உணவாகவும் விருந்தோம்பலும் செய்துள்ளனர். முல்லைநில உரலில் வரகு, நெல் எயிற்றியர் அளிக்கும் புல்லரிசி, வரகு, அரிசி போன்றவற்றை உரலில் குற்றியுள்ளனர். மகளிர் வள்ளைப்பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு திணையக குற்றுவர் (மலை.342) உரல் இடிக்கும் பெண்களான, குறுந்தொடி மகளிர் (புதுமணப் பெண்) (அகம்.141.16-21), இடையர் (அகம்.393.8,10-16), மருத நிலத்தில் உள்ள சிறு பெண்கள் (அகம்.286.1-5), ஒண்டொடி மகளிர் (குறு.238.1-3), தலைவி தோழி ஆகியோர் தானியங்களைக் குற்றும்போது நிலத் தலைவனையும் (கலி.41.1-4), முருகனையும் குடியினர் பெருமையையும் மருந்தில்லாத நோய் செய்தவனுடைய மலையையும், வானம் பெய்வித்த மலையையும்(கலி.40.3-7) பாடுகின்றனர்.

மரத் திரிகை

(வரகரைக்கும் எந்திரம்) முல்லை நிலமக்கள் உறையும் இல்லின் முன், யானையின் காலை ஒத்த திரிமரம் - வரகு திரிகை - நாட்டு நிற்கும் பந்தர் இருக்கும் (பெரு.185-187). தேர்க்கால் மணலை அறுத்துக்கொண்டு ஓடும் ஒலி, சுழலும் திரிமரத்திரிகையின் ஒலியை ஒக்கும் (அகம்.224,13-14) மனைக்கிழத்தி, பதமாகக் காய்ந்த வல்சியை மரத்திரிகையில் பெய்து சுற்றுவர் (அகம்.324,12)

உரல் இடிக்கும் இடம்

முல்லை நில விளாமர நிழலின் முற்றத்தின் நில உரலில் காஞ்சி மர நிழலில், சுரம் பொருந்திய சிற்றூரில், மான் கட்டிய விளாமர முற்றத்தில் தோண்டிய இடத்திலும் வயல் வரப்பிடத்துப் புதிய வைக்கோல் வேய்ந்த குடலின் முற்றத்தே அவல் இடித்தலும் (பெரு.225-227) பாலைநிலத்தில், உப்பு வணிகர் செல்லும் வழியிலும் தானியங்களைக் குற்றி உணவாக்கிச் சமைத்துள்ளனர்.

உலக்கையின் வகைகள்

உலக்கை என்னும் சொல்லிற்கு, தானியங்களை உரலில் இட்டு இடிக்க அல்லது குத்தப் பயன்படும், முனையில் இரும்புப்பூண் பொருத்தப்பட்ட உருண்டை வடிவ, நீண்ட மரச் சாதனம் என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது (க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, 2000:151.) பழங்காலத்தில் ஆண்கள் வேட்டையாடச் சென்ற நிலையில் பெண்கள் இருப்பிடத்திலேயே விதைகளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யப் பழகினர். உற்பத்திப் பொருள்களை உணவுப் பண்டமாக மாற்றப் பாறைகளின் சிறிய குழிகளை உரலாகவும் உருண்டையான நீண்ட மரக்கட்டைகளை உலக்கையாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பிற்காலத்தில் கட்டையின் இரு முனைப்பகுதியிலும் இரும்புப் பூண் மற்றும் வெண்கலப் பூண்களைப் பூட்டினர். (பூண் - வளையம்) ஒரு முனையில் சமமானதும் மற்றொரு முனையில் சிறிது குழிந்த பூணும் பூட்டப்பட்டன. இதனால் சிதையாமலும், விரிசலடையாமலும் நீண்ட காலம் பயன்பட்டன.

வயிரம்(பொன்) பாய்ந்த உலக்கை (சிறு.193-195), தொடி(வளை)மாண் உலக்கை (புறம்.399,1-3), (பதி.24,19),(அகம்.398,10-16), யானை கொம்பால் செய்த உலக்கை (கலி.40,3-7), மிளகினை இடிக்கும் உலக்கை (பதி.41,20-21), வெள்ளி பூண் உலக்கை (அகம்.286,1-5),

கருங்கால்(கருங்காலி மரம்) உலக்கை (குறு.238,1-3), குறுங்கால் உலக்கை (பெரு.95) சங்க கால மக்கள் பொன் வெள்ளியால் பூட்டப்பட்ட உலக்கையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இரும்பு பூண் மாட்டப்பட்ட உலக்கையைப் பயன்படுத்தியதாக தெரியவில்லை.

சந்தன மர உலக்கை

குறிஞ்சிக்கலியில் ஐவனமாகிய வெண்ணெல்லைப் பாறையாகிய உரலிலே சொரிந்து, புலியைக் கொன்ற மதத்தான் மயங்கின புகரை உடைய யானையினது தலையேந்தின கொம்பாலும், இனமான வண்டுகள் ஒலித்துத் தாது ஊதுஞ் சந்தன மரத்தினாலும் பண்ணின உலக்கைகளாலே குற்றி, முருகனைப் புகழுவோம் போல அழகுபெற்ற மேகம் உண்டாகின்ற தலைமையினை உடைய பயனை உடைத்தாகிய மலைநாட்டை உடையானைப் பாடுவோம் என்று குறிப்பிடுகின்றது.

**“வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்
தேந்து மருப்பின் இனவண் டிமிர்பூதுஞ்
சாந்த மருப்பின் இயன்ற உலக்கையால்
ஐவன வெண்ணெல் அறையுரலுட் பெய்திருவாம்” (69)**

எனும் பாடல் அடிகள் சந்தன உலக்கையினைப் பயன்படுத்தியமையைப் பறைசாற்றுகின்றன. இவ்விதம் சங்க இலக்கியத்தில் சந்தன மரத்தின் பயன்பாடு பல்வேறு நிலைகளில் பயன்பெற்றவற்றை அறிய முடிகிறது.

பாசவல் (பச்சை அவல்)

**“பெருஞ்செய் நெல்லின் வாங்குகதிர் முறித்துப் பாசவல் இடிக்கும் இருங்காழ் உலக்கை
(அகம்.141.17-18) “பாசவல் இடித்த கருங்காழ் உலக்கை”** ஈரம் உலராத பச்சரிசியை நெல்லின் கதிரோடு எடுத்து முறித்து உதிர்த்து இடித்துப் பெறுவதை பாசவல் என்பர். பாசவல் என்பது பச்சையான அவல் ஆகும். இடிசல் என்ற சொல் நொறுங்கிய அரிசி முதலிய கூலங்களைக் குறிக்கிறது. இடிப்பு என்ற பெயர்ச்சொல் மாவைக் குறிக்கிறது. மின்னல் இடி என்ற சொல்லும் மாவைக் குறித்திருக்கிறது. **“இடிபு இடிகை நொறுங்கல் நொற்றி ஆட்டம் இடிபு நுந்தை எனவும் ஓட்டிக் கொள்க”** என்று தொல்காப்பியம் எழுத்ததிசாரம், 76ஆம் நூற்பாவிற்கு இளம்பூரணர் உரையில் **“இடிபு”** என்ற தொழிற்பெயர் வரும். உரல் உலக்கைக் கருவிகள் தம் வாழ்வில் பயன்பாட்டுக்கு வந்தபின் கூலங்களையும் அதில் போட்டு இடித்துள்ளனர்.

கூலங்களை மட்டுமின்றி கிளிஞ்சல்களை உரலிலிட்டு இடித்துச் சுண்ணம் செய்யும் தொழிலும் வழக்கில் இருந்துள்ளது. **“பலர்தொகுபு இடித்த தாதுஉரு வண்ணத்தர்”** (மதுரை 399). **“ஏந்தின முலையினர் இடித்த சுண்ணத்தர்”** (சிலம்.57) **அஞ்சனப்பூமி அரிதாரத்து இன்னிடயில்**“ என்று சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக்காண்டம் குன்றக்குரவையில் இரண்டாம் அடியில் **“இடியில்”** என்னும் சொல் சுண்ணப் பொடியைக் குறிக்கும். **“மென்தினை நுவணையுண்டு”** (ஐங்.285)

இடித்த தினை மா குறிக்கப்படுகிறது. நுவணை என்பது நுவணம் என்றும் திரிந்து இடித்த மாவைக் குறிக்கிறது.

“காயங் கொண்டன மாவிருந்து” (மலை.126) அரிசியைப் புடைப்பதை நெல்லைப் பக்கம் நாவுதல் என்றே சொல்வார்கள். அதன் பொருள் கொழித்தல். கொழிக்கும் வினையில் அளவுவாரியாகத் திண்மத் துகள்கள் சில பிரித்து துகள்கள் பறந்து போக, அரிசியும் கல்லும் தனித்துப் பிரிக்கப்படுகிறது. அதாவது கொழித்தல் வினையில் மூன்று வினைகள் கிடைக்கிறது. ஒன்று கல், இரண்டு அரிசி, மூன்று நாம் ஒதுக்கும் துகள். நாவு என்னும் சொல் கல்லைக் குறிப்பதில்லை. நாவு பொடியையைக் குறித்திருக்க வேண்டும் என்பது திருநெல்வேலி வட்டாரவழக்கைக் கொண்டு முடிவு செய்யப்படுகிறது. மருத நிலத் தொண்டி நகரில் பச்சை அவலிடித்த உலக்கையை நெல் வயலின் வரப்பில் சாய்த்து வைத்துவிட்டு ஒண்டொடி மகளிர் விளையாடினர் என்கிறது குறுந்தொகை(குறு.238,1-4).

அவல் எறிந்த உலக்கையை வாழை மரத்தில் சார்த்திவிட்டு மகளிர் வள்ளை கொய்வர் (பதி.29,1-2), வைக்கோல் வேய்ந்த குடின் முற்றத்தே அவலிடிப்பதனால் எழும் உலக்கை ஓசையைக் கேட்டுப் பக்கத்திலுள்ள கிளி அஞ்சம் (பெரு.225-227). புதுமணப்பெண் (குறுந்தொடிமகளிர்) பிற பெண்களுடன் கொணர்ந்த நெற்கதிரை அவலாகக் குற்றும் உலக்கையிடிக்கஞ்சிய குருகு வாழை மடலில் தங்காது மாமரத்திற்குப் பறந்து செல்லுமாம் (அகம்.141,14-21).

அரிசி

அன்னையர் வரகைப் பண்ணை வெண்பழத்தின் அரிசிபோலத் திரிகையிலிடும் உரலில் இட்டும் குற்றித் தீட்டியும் வெண்மை ஆக்கியுள்ளனர் (அகம்.393,5-11), தீட்டபெற்ற வரகரிசியுடன் ஆட்டுத் தயிரையும், ஈயலையும் சேர்த்துச் சமைத்த இனிய புளிச்சோற்றில் வெண்ணெய் கிடந்து உருக, அதனை ஏவல் இளையர் உண்டபின்னரை உண்ண வருமாறு இரவுக்குறி வரும் தலைவனிடம் கூறித் தோழி மணத்தை விரைவுபடுத்தினாள்(அகம்.394,2-7).

ஐவனம் (மலைநெல், மூங்கில் நெல்)

குறிஞ்சி நிலகொல்லையில் செழித்து வளர்ந்த சிற்றூரில் ஐவன நெல்லை (மது.286-288) பாறை உரலில் (நற்.373,2-4) கொடிச்சி தன் தந்தையின் முகில் தவழும் பெரிய மலை வளத்தைப் பாடி, ஐவனத்தைக் குற்றுகின்ற பதிவு இடம் பெற்றுள்ளது. காட்டில் உள்ள மூங்கில் நெல் அவலிடிக்கும் செவ்வி பெற்றுள்ளது (மலை.120-121) வேடர் சுட்டெரித்து உண்டாக்கிய கொல்லையில் ஐவனத்தோடு மலைநெல்லோடு விதைத்து இருட்சியுற அழகு பெற்றுக் கோடை மிகுதியால் ஈன்றலைப் பொருந்தாத தினைக்கு வானம் மலைத்துளியைச் சொரிந்தது என்ற பதிவும் இடம் பெற்றுள்ளது.

எறும்பு சேர்த்த அரிசி

வாடிய நிலத்தில் சிதறிக்கிடக்கும் சிறிய புல்லரிசியை வரிசையாகச் சென்று நுண்ணிய பல எறும்புகள் தம் வளையில் வைக்கத் தாம் விதைத்து விளையாத அவ்வரிசியை மறவர் அகழ்ந்தெடுத்து உண்ணுவர் (அகம்.377,1-4). வெண் பல் எயிற்றியர் பூண்கட்டிய வலிய கோல் செருகிய உளிபோலும் வாயுடையுடைய பாறைகளிலே கரம்பை நிலத்தைக் கட்டிகள் கீழ் மேலாகும் படி கிளறி அங்கு எறும்புகளால் திரட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் புல்லரிசியை வாரியெடுத்து வருவர் (பெரு.91). உணவு பற்றாக்குறை காரணமாக எறும்பு சேகரித்த அரிசியையையும் குற்றி சமைத்து உணவாக்கியுள்ளனர்.

சோறு சமைத்தல்

சங்ககாலத்தில் ஆடுமகள், வெண்ணெல்லினைப் பூனுடைய உலக்கையால் குற்றி அரிசியைச் சோறாக்கினாள்(புறம்.399,1-2). வரகினைப் பாறையில் குவித்துத் திரிகையிலிட்டுத் திரித்துச் சுளகினால் புடைத்த, வெள்ளி அரிசியை, உரலிலிட்டுத் துவைத்துச் சுனைநீர் உலையில் இட்டு ஆக்கிய சோற்றைப் பாலோடு, புல்லியின் நாட்டினர் பகுத்துண்பர்(அகம்.393,7). அவரை கொய்கின்றவர் கவர்ந்த கதிரினையுடைய வரகினைக் குற்றி வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும், வேளைச் செடியின் வெள்ளிய பூவைத் தயிரின் கண் இட்டு, இடைமகள் சமைத்த புளியங்கூழையும் நிறைய உண்டனர் (புற.215,1)

விருந்தோம்பல்

தம்மிடமுள்ள வரகு, தினை ஆகியவற்றை இரவலர் கொண்டமையாலும் குறியெதிர்ப்பைப் பெற முடியாமையாலும் கதிரில் முற்றி உலர்ந்த தினையை உரலில் பெய்து குற்றி, வந்தவரை உண்பிப்பாள் குறிஞ்சி நில மனையாட்டி (புறம்.333,9-13) பூத்த கரும்பையும் காய்த்த நெல்லையும் உடையது கழனி (ஐங்.4,4-5) உறந்தையில் நெற்கதர்கள் விளைந்த கழனியிலே வளர்ந்த கரும்பினது. கருப்பஞ் சாற்றையும் பாலையும் பெய்து கலந்த அவலைப் பாணர் முதலியோர்க்கு உறந்தையில் பகுத்துக் கொடுத்துள்ளனர்(அகம்.237,11-14). உலக்கையாற் குற்றிய மாட்சிமைக்கப்பட்ட அரிசியாக்கிய வெண் சோற்று திரளை அலவையோடு தந்து உழவர் பாணரை விருந்தோம்பல் செய்தான் (சிறு.190-195). அரிசியை உலரவிட்ட பெருஞ்செந்நெல் அரிசியைக் கொண்டு சமைத்த சோற்றைத் தீஞ்சுவை அமுதொடு புரவலன் பெரும்பாணனுக்கு வழங்கிய பதிவு (பெரு.473-479) இடம் பெற்றுள்ளது. புன்செய் கொல்லைகளையுடைய சீறூர்களில், நெல் விளையாது எருதுகளைப் பிடித்துக் கடாவிடுதலின்றி, இளையர் தம் காலால் மிதித்தெடுத்த வரகுக்குவியலிற் கடன் கொடுத்தார்க்குக் கெடுத்தது போக எஞ்சியவற்றைப் பசித்து வந்த பாணர் உண்டு சென்றதால் குறைந்து போயின. (புற.327,2) குறிஞ்சி நிலத்தில் கரிய காலையுடைய வரகும், பெரிய கதிரையுடைய தினையும், சிறிய கொடியிலுள்ளவாகிய கொள்ளும், பொறிகளையுடைய அவரையும் ஆகிய இந்நான்கல்லது உணவுப்பொருள் வேறில்லை (புற.335,4).

வன்புலமாகிய முல்லை நிலத்தின் விளையும், கருங்கால் வரகு அரிகாலில் வாழும் எலியைப் பிடிப்பதற்குக் குறும் பூழ்ப்பறவைகள் முயலும் (புற.384,4), அதியமான் மகள்

பொகுட்டெழினி, திறைகொடாத மன்னரின் அரிய மதிலை வஞ்சியாது பொருதழித்துப் போர்க்களந்தோறும் வெள்ளிய வாயினையுடைய கழுதை நிரையைப் பூட்டி உழுது வெள்ளை வரகும்(கவடியும்) குடைவேலும் விதைப்பான் (புற.392,10) தினைக் கொல்லையை உழுவோர், வரகின் வைக்கோலை மேலே வேய்ந்த, நறுமணமிக்க காட்டு மல்லிகையையுடைய வலிய இருப்பிடங்களில், மெல்லிய தினைமாவை முறைப்படி விருந்தினர்க்குப் பகுத்து அளித்து உண்டனர் (பதி.30,22), முல்லை நிலச் சீறூர்க்கண் வாழ்வோர், பூளைப்பூவை யொத்த வரகரிசிச் சோற்றை, அவரை விதைப்பருப்பினை மிகவும் இட்டுத் துழாவுதலால் இனிமையுடைய மூரலொடு (பருப்புச் சோறு) விருந்தினர்க்கு அளிப்பர் (பெரு.193).

விளையாட்டும் வள்ளையும்

குறுமகளிர் காஞ்சிமர நிழலில் தமர் வனம்பாடி மெல்லிய கரும்பாகிய உலக்கையால் வெண்மணலைக் குற்றி விளையாடினர் (அகம்.286,1-5) ஆம்பல் தண்பாற் செய்த வளையலணிந்த மகளிர் அவலை வாயிற்பெய்து தின்று கொண்டு புனல் பாய்ந்தாடுவர் (புறம்.63,12-13), அவல் எறிந்த உலக்கையை வாழை மரத்தில் சார்த்திவிட்டு மகளிர் வள்ளை கொய்வர் (பதி.29,1-2) தொண்டி நகரில் பச்சை அவலிடித்த உலக்கையை நெல்வயலின் வரப்பில் சாய்த்து விட்டு மகளிர் விளையாடினர்(குறு.238,1-4).

“பாஅடி உரல பகுவாய் வள்ளை
ஏதில மாக்கள் நுவறலும் நுவல்ப” (குறு.89,1-2)

என்று தலைவி வள்ளைப்பாட்டுப் பாடியதைக் குறுந்தொகை உணர்த்துகின்றது.

“தினைகுற்று மகளிர் இசைபடு வள்ளையும்” (மலைபடு.342)

என்று வயலில் தினை அறுக்கும் மகளிர் பாடும் வள்ளைப்பாட்டின் இனிமையினை மலைபடுகடாம் புகழ்கின்றது. கலித்தொகையில்தான் வள்ளைப்பாட்டுக் குறித்து அதிகப் பாடல்களும் செய்திகளும் காணப்பெறுகின்றன. முற்றிய தினைக்கதிர்களைச் சந்தன மரத்தால் ஆன உரலில் இட்டு முத்து நிறைந்த யானைத் தந்தத்தால் குற்றியதனை

“முகைவளர் சாந்துரல் முத்தார் மருப்பின்
வகைசால் உலக்கை வயின்வயின் ஓச்சி” (கலி.40,4-5)

என்ற பாடலடியும் மூங்கில் நெல்லினை பாறை உரலில் இட்டு யானைத் தந்தத்தால் குற்றியதை,

“பாடுகம் வாவாழி தோழி வயக்களிற்றுக்
கோடுலக்கை யாகநற் சேம்பின் இலைகளகா
ஆடுகழை நெல்லை அரையுரலும் பெய்திடுவோம்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபாடுற்று” (கலி.41,1-4)

என்ற பாடலடிகளும் உணர்த்துகின்றன. கலித்தொகையின் 42 வது பாடல் தலைவன் செய்த கொடுமையினை வள்ளைப்பாட்டாக பாடத் தோழியினைத் தலைவி அழைப்பதாக அமைந்துள்ளது. 43 வது பாடல் முருகனைப் பாடுவதுபோல் தலைவனை வள்ளைப்பாட்டால் பாடுவோம் வாவென்று தோழி தலைவியை அழைப்பதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு காலமாற்றத்தால் வள்ளைக் கூத்து வள்ளைப்பாட்டாக மாறியுள்ளதற்குச் சங்கச் செய்யுங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

பண்டமாற்று

முல்லை நில மக்கள் கரும்பையும் அவலையும் பண்டமாற்றாகக் கொடுத்துவிட்டு மாள் தசையையும் கள்ளையும் பெற்றுள்ளனர் (பொருந.216-217).

முடிவுரை

விஞ்ஞானத்தின் விளைவால் நாளும் தொழில் பெருகிப் புழங்குபொருள் வகையிலும் பயன்பாட்டிலும் புதுமை உருவாகி வருகின்றது. வாழ்க்கை முன்னேற்றம் கருதி நாம் அனைவரும் அதனை அவாவி நிற்கின்றோம். இத்தகைய சூழலில் சங்ககால மக்களால் உற்பத்தி செய்யப்பெறும் புழங்குபொருட்களும் அடிப்படை மரபுகளில் எவ்வாறு நிலைத்து நின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது. மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான ஊடாட்டமே மனித வாழ்க்கையாக இருக்கின்றது. எனவே மனிதன் தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு இயற்கையில் இடைக்கின்ற வளங்களை தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்திப் பல பொருட்களை உற்பத்தி செய்திருக்கிறான். அப்புழங்குபொருட்கள் அவர்களுடைய தொழிலுடனும் பண்பாட்டு அம்சங்களுடனும் தொடர்புடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. எனினும் நாட்டார் பண்பாட்டை உணர்த்தும் புழங்குபொருள்கள் நம் வாழ்க்கை முறைகளுள் தகுந்த இடத்தைப் பிடிக்காமல் அழிந்து கொண்டிருப்பதனைக் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- ❖ சிவசுப்பிரமணியன் ஆ., 1999 (இ.ப.), மந்திரமும் சடங்குகளும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
- ❖ சிவத்தம்பி கா. 1994, தமிழ்ச் சமூகமும் பண்பாட்டின் மீள்கண்டுபிடிப்பும், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை.
- ❖ பரமசிவன் தொ. 2001, பண்பாட்டு அசைவுகள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
- ❖ பாரதி, பக்தவத்சல, 2003 (மூ.ப.), பண்பாட்டு மானிடவியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
- ❖ லூர்து தே., 2000, நாட்டார் வழக்காற்றியல் கோட்பாடுகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், பாலையங்கோட்டை.
- ❖ ஸ்ஃபன் ஞா. (தொ.ஆ.), 1999, தமிழகப் பண்பாட்டு நிலைக்களங்கள் (பண்பாட்டு வேர்களைத் தேடி...) நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், பாலையங்கோட்டை.
- ❖ ..., 2008, கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, தமிழ் - தமிழ் ஆங்கிலம், கிரியா வெளியீடு, சென்னை.